

Kære to sko

Vi vil gerne dele vores vidnesbyrd med jer.

Vi er et ægtepar midtvejs i livet. Vi blev gift meget unge, fulde af tro på fremtiden og vores ægteskab. Vi tænkte ikke et øjeblik på, at der skulle opstå problemer for os, som elskede hinanden så højt. Vi var aktive i en menighed, vi fik børn, 4 stk. Vi havde op og ned ture i livet og ægteskabet, men vores motto for familien var ”Vi er gode, når vi er sammen”

Vi oplevede mange ting med Gud og vi arbejdede med vores ægteskab, både sammen som par og som rådgivere og undervisere, for andre ægtepar.

Efter 20 års ægteskab rejste vi i 2003 til Grønland. Vi oplevede det som et kald fra Gud. Vi ønskede bl.a. at hjælpe ægtepar til at leve med Gud. Da vi havde været der i et år væltede alt for os.

Efter den længe ventede ferie i Danmark, kom vi tilbage til Grønland og pludselig var der en åbenlys afstand mellem os. En aften sagde jeg til min mand: hvis vi forsætter på denne måde, får vi problemer. Det er ikke noget vi får, var hans svar. Det er noget vi har. Jeg er forelsket i en anden.

Det blev starten på en lang vandring, hvor vi gik hver sin vej. Jeg gik til Gud og min mand gik den anden vej. Vi rejste hjem fra Grønland og blev separeret i dec 2005.

Vi forsøgt begge at glemme alt det, vi havde troet på og undervist andre i ang. ægteskabet og pagten. Vi fandt andre partner. Min mand dannede par med en af mine veninder. Jeg mødte en mand gennem internettet.

Jeg troede, at Gud havde glemt alle sine løfter over vores familie og havde opgivet at hjælpe os i krisen. Jeg troede, at der ikke var mere hjælp for os. I min smerter over alle de drømme, som var bristet, henvendte jeg mig til en kristen psykolog, som hjalp mig med at begrave de drømme og visioner, jeg havde haft sammen med min mand.

1 år senere mindede Gud mig om en prædikant, som havde talt i den menighed vi kom i. Han havde gentagende gange talt om, at ” der er mere at få”. Jeg oplevede at få tro på, at Gud kunne genoprette mit ægteskab og brød med den mand jeg havde et forhold til.

Gud begyndte at arbejde i mit liv. Jeg ønskede at tro på hans genoprettelse, men oplevede, at det så håbløst ud. Gennem venner hørte jeg om TO SKO og begyndt at få nyhedsbreve. Jeg begyndt at bede for andre ægtepar, mens mit eget ægteskab lå i ruiner.

Der gik 1 år mere og så det ud til, at miraklet var sket. Min mand brød med veninden og vi flyttede sammen igen. I 2 år lykkes det os at holde sammen hvert fald på overfladen. I kulissen spøjte veninden fra tidligere, sammen med en del andre kvinder.

Gud viste gang på gang ,at han ønskede at gøre alting nyt for os, men det lykkes os ikke at gribe det. Jeg forstod ikke, hvad det var, som gang på gang, hold os fast. Et norsk par som havde oplevet at få deres ægteskab genoprettet besøgte Danmark for at fortælle om TO SKOs arbejde. Jeg fik lov til at møde dem. Det bragte tro og jeg kunne holde fast i at vores egne anstrengelser ikke slog til. Gud måtte gribe ind og forvandle vores hjerter og liv

Der gik flere år, hvor min mand forsøgt at genoptage vores ægteskab, men det lykkes aldrig. Der var altid andre kvinder, der trak ham væk. En dag fortalte han, at han havde aftalt med vores præst, at han skulle deltage i en fasteperiode, som kirkerne i byen var fælles om. Jeg greb chancen og sagde, at jeg ville faste for vores ægteskab på samme tid. Hvis jeg havde troet det blev let, tog jeg fejl. Der rejste sig en storm imod os. Min mand fandt pludselig en ny kæreste, det fortalte han børnene den dag fasteperioden begyndte. På sammen tid rasede vinterstorme over Danmark. Jeg oplevede, at Gud talte til mig om ,at de fysiske storme var et billede på den åndelige kamp, mellem det gode og det onde, som rasede i min mand. Midt i de storme rejste Gud en bønnehær op. Jeg delte vores situation med TO SKO og der blev bedt for os. Nære venner og andre relationer blev ledt til at bede for os og Gud greb ind.

Den næste del har min mand skrevet. Dette er hans historie:

Jeg gik og troede, at jeg var normal og at det var min kone, som var træls. Inderst inde vidste jeg dog godt, at jeg ikke var sund og ikke havde været det under al den tid, vi havde været gift. Jeg havde en hemmelighed, som jeg ikke delte med nogen. Jeg var afhængig af sex og porno. Det startede da jeg var en ung dreng med, at jeg købte et pornoblad og efterfølgende tilfredsstillede mig selv. Det var fint et stykke tid, men jeg ville mere, så en dag besøgte jeg en prostitueret, da jeg ville opleve at have sex. Hun blev den første jeg havde samleje med og selvom jeg fortrød og havde det dårligt bagefter, udviklede det sig til en vane. Når jeg var i byen for at danse, tog mine venner piger med hjem, men ikke jeg. Jeg tog bare forbi en prostitueret.

Jeg mødte min kone og troede, at nu var det fortid, men jeg tog fejl. Efter kort tid meldte lysten sig igen, så hvis der var den mindste anledning fx hvis hun havde en dårlig dag, eller jeg bare havde lyst lagde jeg planer, så jeg kunne komme afsted. Jeg var altid meget skamfuld over mine lyster og gjorde alt for at skjule dem for andre, især for min kone. Ingen måtte vide noget, for jeg var overbevist om, at ingen ville have noget med mig at gøre, hvis de fandt ud af det. Jeg bekendte min synd for Gud mange gange og prøvede at omvende mig, men faldt altid tilbage. Efterhånden udviklede jeg min egen tro på, at Gud kendte mig og synes jeg var ok, selvom jeg syndede ind i mellem. Det var en måde, jeg kunne holde mig selv ud.

Jeg har altid været med i menigheden. Jeg betragtede mig som levende kristen og oplevede åndens dåb og virkede i gaverne. På et tidspunkt oplevede jeg at få et kald til at tage til Grønland, for at bede for de syge der. Det kald adlød vi og bosatte os i Nuuk med de 3 yngste af børnene. Det var en stor omvæltning for familien at leve i der, men vi trivedes. Vi var med i den lokale menighed der og oplevede, at mange syge blev helbredt, når jeg bad. Jeg oplevede ikke nogen trang til andre kvinder og troede jeg var fri. Jeg tog fejl.

En dag bad min arbejdsgiver mig om at deltage i et 14 dages kursus i sydgrønland. Her mødte jeg en grønlandsk kvinde, som jeg forelskede mig voldsomt i. Det var en ny oplevelse som jeg ikke kunne håndtere. Alle kvinder jeg tidligere havde været sammen med, havde været prostituerede og der var ikke følelser indblandet. Nu stod jeg der med alle følelser i kog og min verden brød sammen, for hvad skulle jeg vælge? Trygheden og det kendte, som jeg faktisk vidste, var det rigtige, eller det nye og spændende? Jeg valgte at forlade min kone og familie. Jeg kan huske, at jeg tænkte „da jeg stod udenfor huset:” Hvis du går nu mister du din familie, din tjeneste og dit kald”. Jeg valgte at følge min lyst og gik alligevel og sagde dermed farvel til 22 års ægteskab. Det var mit eget valg, Jeg ville ikke kæmpe for mit ægteskab, da jeg følte mig som det laveste i verden og selvom min kone ønskede, at jeg blev så vi kunne finde ud af det, forlod jeg hende.

Et halvt år senere, flyttede vi til Danmark og levede hvert sit liv. Jeg begyndte at date på nettet og mødte der igennem en kvinde. Hun viste sig at være min kones veninde. Jeg indledte et seriøst forhold til hende, som varede i halvanden år. Jeg var ærlig og fortalte om min fortid, om alle de prostituerede og hun spurgte så meget, at det til sidst hang mig ud af halsen. En dag, da jeg lå i hendes seng, bad jeg til Gud og oplevede at blive sat fri fra min trang til prostituerede. Den dag forsvandt trangen, men blev senere erstattet af andre.

Forholdet ebbede ud og jeg genoptog kontakten med min kone. Efter et halvt år flyttede hun ind hos mig og vi genoptog vores samliv. Nu skulle alt jo være godt, men det var det ikke. Jeg var aldrig tilfreds og sammenlignede min kone med andre kvinder. Min tidligere kæreste spøjte i mit sind og jeg genoptog kontakten i det skjulte. En dag fortalte jeg min kone, at jeg skulle hjælpe en ven med at lave hans computer ,men i virkeligheden planlagde jeg at forføre min tidligere kæreste. Jeg tog hende med til stranden. Der lå der et dødt marsvin som var hakket i stykker af fuglene, øjnene var helt væk. Gud sagde, at mine øjne også var hakket væk af alle de kvinder, jeg havde været sammen med og det endte med at jeg omvendte mig og blev ved min kone. Men lysten blev kun stærkere og stærkere og nogle måneder senere flyttede jeg, da jeg ikke kunne se andre udveje. Jeg havde mistet troen på, at det nogensinde kunne blive anderledes, følte mig beskidt og ussel og indledte forhold til en række kvinder. Jeg ledte efter kærligheden, men kunne ikke tage imod kærlighed.

Jeg kom ustabil i menigheden og på et tidspunkt blev jeg inviteret til at være med i en lille mandegruppe. Her delte vi vores liv og jeg tog chancen og fortalte om hvor beskidt mit var. Jeg troede, at nu var det ingen som ville se mig mere, men oplevede kun omsorg og kærlighed. En af de andre mænd fik på hjerte at han skulle være min ven og han begyndte at bede for mig. En dag sendte han en CD med en profetisk bønnesang, som han sang for mig bl.a. bad han om at Guds kærlighed skulle regne ned over mig.... Jeg græd som pisket, da jeg hørte den og oplevede sidenhen at jeg græd, hver gang jeg bad.

Min kone og jeg nærmede sig hinanden flere gange, men vi oplevede, at det ikke lykkedes, fordi jeg altid fandt en ny kvinde, som var mere spændende. Jeg blev mere og mere kold for hver gang og fortalte flere og flere løgne, både over for min kone og de andre kvinder. Til sidst var det så slemt, at jeg var totalt følelseskold. Jeg har altid været meget fysisk og jeg kan huske, at min kone ville give mig et kys, men jeg mærkede intet. Derfor ville jeg satse på den kvinde som jeg så på det tidspunkt og fortalte mine børn at jeg havde fået en kæreste. Det tog de meget hårdt og især for min ældste datter var det svært.

Samtidig startede der i menigheden en periode med bøn og faste og jeg havde aftalt med menighedens pastor, at jeg skulle faste indtil midt i perioden, hvor han ville bede for og udfri mig. Dette fortalte jeg til min kone og hun bakkede op om det og involverede børnene i det. Jeg troede ikke rigtigt på det, for hvorfor skulle jeg blive fri denne gang, når nu jeg ikke var blevet det før? Jeg kan huske, at jeg på den første dag i fasten, sad i min sofa og pludselig kom ordet sexafhængig til mig. Dette var meget usædvanligt, for jeg havde jo altid betragtet mig som normal, men pludselig

kunne jeg se at jeg var syg. Jeg søgte på Google og fandt to hjemmesider som tilbød hjælp. De så meget ens ud, men jeg kunne mærke, at der var Gud i den ene side. Jeg tilmeldte mig og oplevede at få hjælp. Jeg deltager stadig i kurset og oplever ,at det skal jeg fortsætte med.

Dagen oprandt, hvor jeg skulle udfries og jeg gik til kirken med blandede følelser, for hvad ville der ske og var det farligt? Det var nu meget stille og roligt, men jeg oplevede, at Gud rørte ved mig i det bønnerum. Den dag oplevede jeg at blive sat fuldstændig fri. Jeg oplevede mig pludselig elsket, at være Guds barn, ren og retfærdig, og jeg gik hjem som et andet menneske. Jeg oplevede at få et bønneliv og at få et ret forhold til Gud.

Fornyligt hørte jeg igen den CD som min ven havde indspillet, med bønner for mig og kunne se, at alt hvad han bad, var det jeg oplever nu. Jeg oplever, at jeg igen har fået mening med livet og at det jeg havde mistet kommer tilbage, bare i større mål.

Jeg kan pludselig se, hvilken fantastisk kvinde Gud har sat ved min side og jeg takker Gud for hende og hendes tro, som bar, da jeg ikke selv kunne tro. Jeg oplever, at forholdet til mine børn er genoprettet og at folk i menigheden siger: ”Hvad er der sket med dig? Vi kan ikke kende dig”. Jeg kan heller ikke kende mig selv og føler mig som en ny skabning, en version 2.0

Efter vi har oplevet alt dette, er vi fyldt af taknemmelighed over Guds nåde og indgriben, samtidig er vi i forventning til, hvad fremtiden vil bringe for os som par. Det ord som prædikanten sagde til os, for mange år siden, gælder stadig. Det er vores bøn, at denne beretning, vil bidrage til, at de som kæmper i svære situationer vil opleve håbet om, at ” DER ER MERE AT FÅ”.

